

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐκδιδόμενη κατὰ Μαρτυρικόν.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

ΕΤΗΣΙΑ Δραχμῶν 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμήναιον.

Συντάξ.

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣ' ΩΝ.

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Ἐδοποιήσεις, καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Πολιτικὸν δελτίον.

Τὸ κοινὸν καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος παρακολουθεῖ τὴν νέαν φάσιν τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ ζητήματος, εἰς ἣν τοῦτο εἰσῆλθε διὰ τῆς ἐπ' ἐσχάτων ἐπιελούσης συνεννόησεως τῶν δυνάμεων καὶ διὰ τῆς δευτέρας ἐν Βερολίῳ συνδιακίψεως, ἥτις αἱ ἀποράσεις θὰ καθορίσωσι λύσιν τινὰ θέτουσαν τέρμα εἰς ἀτελετήτους διαπραγματεύσεις καὶ ἀγωνιώδεις ἀμφιβολίας. Αἱ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δεδηλωμένοι ἰδέαι καὶ διαθέσεις τῶν ἐν Βερολίῳ συνηθησμένων τῶν νῦν δυνάμεων, ὑπάρχονται αἰετῶς ὑπερῆχον τῶν λύσεων καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπερίεχτος ἀπελευθερῶνται πρὸς τὸ συνέδριον ἐκεῖθεν ἀποβῆναι καὶ βουλευέσθαι ἤδη, ὅπως ἀποφασίσῃ περὶ τῆς τύχης σημαντικῆς μερίδος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ὁχι μετ' ἐλιγώτερου ἐνδιαφέροντος τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν παρακολουθεῖ καὶ τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως τῆν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐκτιμῶν κατ' ἀξίαν τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ πρὸς τὴν ἔθνικὴν ὑπηρεσίαν ὑπηρεσίαν, εὐγνωμόνως ἀποδέχεται αὐτῆς καὶ δὲ εὐχαρίστητος ἐθνικῶς συμπανοῦς παρακολουθεῖ τὸν ἡγεμόνα ἡμῶν ἀναλαβόντα τὸ ἔργον τοῦ ἀποστόλου τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ ἀπολογητοῦ τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ. Τὸ Ἑλληνικὸν δημόσιον ἠθέλην εἶσθαι καὶ ἀναίσθητον καὶ ἀχάριστον ἀνδρὸς ἀνεγνώριζε τὴν νέαν ταύτην βασιλικὴν ὑπηρεσίαν, πρὸς τὴν ἔθνικωτάτην ὑπόθεσιν, ἥτις πρὸ πολλοῦ συγκεντρῶν τὰς ἐλπίδας καὶ τοὺς πόθους τοῦ ἔθνους καὶ ἀνδρὸς ἀνομολόγη χάριτας τῷ ἡμετέρῳ Βασιλεῖ, ὅστις αἰῶν τὰς ἀμαρτίας ὄλων ἡμῶν, ἐγένετο ὁ ἰκέτης τοῦ Ἑλληνισμοῦ παρὰ τοὺς βωμοὺς τῶν ἰσχυρῶν τοῦ κόσμου. Τὸ ἔθνος ἐν ἡμέραις εὐτυχιστέρας θέλει παραδώσει καὶ τὴν νέαν ταύτην ὑπηρεσίαν τῆς ἡμετέρας Βασιλείας εἰς τὴν ἔθνικὴν εὐγνωμοσύνην καὶ δὲν θὰ λησμονήσῃ ὅτι ὁ ἡγεμὼν ἡμῶν εἰς τὸν βωμὸν τῶν ἔθνικῶν συμφερόντων δὲν ἐδίστασε νὰ θυσιάσῃ ἐν μέρει καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν τοῦ ἀξιώματός του.

Ἄλλ' ἀν τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐπαρχιῶν, παρηγόρευς ἀρύεται ἐλπίδας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, δὲν ἀντλεῖ δυστυχῶς παρομοίας καὶ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ, στρέφον τὸ ὄμμα πρὸς τὴν Πρωτεύουσαν τοῦ κράτους, κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην στιγμήν τοῦ ἔθνικου ἡμῶν βίου. Ἡ πεφωτισμένη κοινὴ γνώμη τῶν ἐπαρχιῶν μετ' ἄλλοις παρατηρεῖ ὅτι ἡ ταπεινὴ καὶ ἀγνοία διαμάχη τῶν πολιτικῶν φατριῶν ἐξακολουθεῖ διεξαγόμενη ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ μετὰ ζωηρότητος ἀξίαις καλλιτέρας ὑποθέσεως, καὶ σήμερον ἀκόμη ὁπότεν πολλὰ καὶ σοβαρὰ ἔθνικα περιστασια ἐπέβαλον τὴν μετριοπάθειαν ὡς στοιχειωδέστατον καθῆκον εἰς πάντα ἀξιοῦντα νὰ κηδεμονεύη τὰς τύχας τῆς πατρίδος καὶ νὰ περιφρουρῇ τὰ ἔθνικα συμφέροντα. Ὁ τύπος ἰδίᾳ τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς ἀλγεῖνὰς ἐμβάλλει καθ' ἑκάστην κέφαις τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, διὰ τῆς σφοδρότητος τοῦ πάθους μεθ' ἧς ἀγωνίζεται νὰ διασειῇ ἐκ τῆς ἔθνικῆς συνειδήσεως τοὺς ἰθύνοντας τὰς τύχας τοῦ τόπου. Τὸ κοινὸν τῶν ἐπαρχιῶν, ἐν ἀγνοίᾳ ἴσως τῶν δογματικῶν πολιτικῆς ἀπορρήτου, ἐξίσταται καθ' ἑκάστην ἐπὶ τῇ πολιτικῇ ταύτῃ τοῦ

ἀντιπολιτευομένου τύπου, ὅστις καθ' ὅν χρόνον ἀνκινουῦνται πρὸς τελειωτικὴν λύσιν ὕψιστ' ἔθνικὰ συμφέροντα, οὗτος ἀνάγκη τρωπὴν ἔθνικῶν ζητημάτων ἀντικείμενα καὶ καταναλίσκει θησαυροὺς εὐγλωπτίας καὶ ἀκατάλληλον διορισμὸν ἐνὸς δημοδιδασκάλου καὶ ἐνὸς ἐπαρχου. Ἐνῶ ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ δημοσίου φρονήματος ἀναμένει εὐλόγως νὰ φωτισθῇ ἐν εἰλικρινείᾳ, περὶ τῆς θέσεως τοῦ ὑπὸ συζητήσιν σπουδαιοτάτου ζητήματος καὶ περὶ τῶν πιθανῶν συνεπειῶν τῆς ἐπιχειρούμενης λύσεως τοῦ, ἵνα παρασκευασθῇ εἰς τὰ ἐπερχόμενα ἴσως σπουδαῖα συμβάντα, κατεδικάσθη νὰ πῆναι εἰς μεγάλας δόσεις τὸ δηλητήριον τῆς πολιτικῆς μικροφιλοτιμίας, ποτιζόμενον καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἐν τῇ δημοσίῳ τῆτι ὄργάνων τῶν σπουδαιοτέρων πολιτ. μεριδίων. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι ἐκ τῶν δυνάμεων τῆς κομματικῆς ἐμπαθείας τοῦ ἀντιπολιτευομένου τύπου δὲν ἐσώθη οὐδὲ τὸ ἡμέτερον ἐξωτερικὸν ζήτημα, ὅπερ ὡς ἐκ τῆς φύσεως καὶ τῆς ἱερότητός του, διαφέρει οὐσιαστικῶς τῶν ζητημάτων τῆς φατριᾶς, καθ' ὅσον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἔχη τις περὶ τοῦτου γνώμην ἐξαρτημένην ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ, εἴτε ἐν τῇ Κυβερνήσει εἴτε ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει. Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δὲν δύνανται νὰ πεισθῶσι κατ' οὐδένα τρόπον ὅτι ὑπηρετοῦσι τὴν πατρίδα οἱ παριστῶντες αὐτὴν σήμερον, ὁπότεν δηλονότι ὁ κόσμος ἔχη ἐπ' αὐτῆς ἐστραμμένα τὰ βλέμματα καὶ οἱ φίλοι αὐτῆς ἀγωνίζονται νὰ δεῖξωσιν αὐτὴν ἰκανὴν νὰ ἐπιτελέσῃ μεγάλην ἀποστολὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, οἱ παριστῶντες λέγομεν αὐτὴν, ὡς προδομένην ὑπὸ τῶν ἰδίων τέκνων, ὡς διατελοῦσαν ἔρμυιον κακοδιοικήσεως ἐσχάτης, ὡς ἀπειλούμενην ὑπὸ τῆς χρεωκοπίας, ἀσύντακτον στρατιωτικῶς καὶ τέλος ἀνίκανον ὑπὸ πᾶσιν ἔποψιν ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἐλπίδας καὶ τὰς ἀξιώσεις τῶν ἰσχυρῶν προστατῶν τῆς. Καὶ ἐντούτοις τοῦτο πράττει δυστυχῶς πρὸ πολλοῦ καὶ σήμερον ἀκόμη, κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην στιγμήν τοῦ ἔθνικου ἡμῶν βίου, ὁ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τύπος, καὶ τοῦτο νομίζει ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος! Ἄλλὰ τότε τί εἶναι καὶ λέγεται προδοσία; Δὲν ἀξιοῦμεν νὰ διδάξωμεν τὸν πολιτικὸν τύπον τῆς Πρωτεύουσῆς τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα; Ἄλλ' ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ συμφέροντι καὶ χάριν τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ, διερμηνεύομεν πρὸς φωτισμὸν τοῦ περὶ αὐτοῦ φρόνημα τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, ὅπως ἀντιλαμβάνομεθα αὐτοῦ δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ μὴ εἴπωμεν ὅτι τὸ φρόνημα τοῦτο δὲν ἀποδέχεται τὴν ἐνεστῶσαν πολιτείαν τοῦ τύπου, ὡς πατριωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Παιδαγωγία καὶ Γυμναστική.

Ἐν τῶν κυριωτέρων ἀντικειμένων τῆς πολιτικῆς ἐπιμελείας εἶναι σήμερον γενικῶς καὶ ἡ δημοσίᾳ παιδεύσει, ἥτοι ἡ περὶ τῆς ἰκανότητος καὶ τοῦ ἥθους τῶν πολιτῶν μέριμνα. Ἀπὸ τῆς ἀπωτάτης ἀρχαιότητος οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι, καὶ μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν αἱ ἀρχαιότεραι τῶν πολιτειῶν, κυριώτατον μέλημα ἐθεώρησαν τὴν τῶν παιδῶν ἀγωγὴν καὶ ἐκπαίδευσιν, διότι διὰ τούτων

ἐφρόνουσι καὶ φρονοῦσι καὶ σήμερον δικαίως, ὅτι ἐδύνατο νὰ ἐπιτελεθῇ ἡ τῆ πόλει παρασκευὴ πολιτῶν ἀγαθῶν καὶ ἐναρέτων. Ὁ σκοπὸς οὗτος ἐπιδιώκεται διὰ τῆς παιδαγωγίσεως, τῆς μεθοδικῆς διδασκαλίας καὶ τῆς γυμναστικῆς διὰ τῶν τριῶν δὲ τούτων ἀσκήσεων, περιλαμβανουσῶν τὴν καθόλου διαμόρφωσιν τοῦ ἥθους καὶ τοῦ σώματος τῶν παιδῶν, ζητεῖται ὥστε ν' ἀναπτυχθῇ ἐν αὐτοῖς αἰσθημα εὐγενὲς καὶ φρόνημα γενναῖον, νὰ καλλιεργηθῇ τὸ ἀληθὲς ἠθροσκευτικὸν αἰσθημα καὶ ἐν γένει ἡ μὲν ἀρετὴ νὰ καταστῇ ἔξω εἰς τοὺς παῖδας, αἱ δὲ ἠθροσκευτικαὶ καὶ ἠθροκαὶ ἀρχαὶ νὰ καταβάλλωσι βαθείας ρίζας ἐν ταῖς καρδίαις τῶν παιδευομένων. Παραλλήλως δὲ τούτοις, βαδίζει καὶ ἡ περὶ τοῦ σώματος μέριμνα, διότι οὐδεὶς παραγνωρίζει σήμερον πλέον τὴν ἀναγκαίαν σχέσιν τῆς τοῦ σώματος ἀκμῆς πρὸς τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις καὶ κλίσεις· οὐδ' εἶναι ἀνάγκη νὰ παραθέσωμεν εἰς ἀποδείξιν τούτου ἐνταῦθα τὰ κληροδοτηθέντα ἡμῖν παρὰ τῆς ἀρχαιότητος διδάγματα καὶ τὴν πρακτικὴν τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν.

Πρὸ ἡμῶν δυστυχῶς τοῖς νεωτέροις Ἕλλησι πρὸς οὐδὲν ἀπέβησαν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀγωγὴν τῶν νέων, τὰ κληροδοτήματα τῆς ἡμετέρας ἀρχαιότητος, ἅτινα ἡ Δύσις δὲξοδερκεστέρᾳ τῆς Ἀνατολῆς ἐνεκολλώθη ἐνθέρμως καὶ προήγαγεν ἑαυτὴν εἰς ἣν περιωπὴν ἤδη διατελεῖ κατὰ τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα. Μ' ὅλον ὅτι δὲ ἐν τοῖς πλείστοις τίνομεν εἰς τυφλὴν ἀπομίμησιν τῶν ἐπιτηδεύματων τῆς Δύσεως καὶ ἐνστερνίζομεθα λίαν ἀνεξελέγκτως πολλὰ ἀλλότρια τοῦ ἥθους ἡμῶν, εἰς τὰ τῆς παιδαγωγίσεως τῶν νέων ἐδείχθημεν ἀναίσθητοι πρὸς τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα τοῦ παιδαγωγικοῦ συστήματος τῆς Εὐρώπης, ἅτινα κείνται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν παντός μὴ ἐθελοούτως τυφλώττοντος· τοῦτο δὲ ἴσως διότι τὸ σύστημα αὐτὸ τὴν ἀγωγὴν ἔλκει ἐξ Ἑλλάδος, διαμορφωθὲν ἀπλῶς κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὸν ἰδιαιτέρον χαρακτῆρα ἐκάστου ἔθνους.

Ἐπερχόμενοι ἐν τούτοις τοὺς αἰῶνας καὶ τὴν παρούσαν ἐποχὴν ἐρευνῶντες παιθόμεθα ὅτι ἐκεῖνα τῶν κρατῶν εὐπηρεοῦσι καὶ πλείονα ζωικότητα παρουσιάζουσι παρ' οἷς πλείοτε καταβάλλεται φρονεῖς περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ παραδείγματα ἀναμφισβήτητα κείνται ἡ Γερμανία, ἡ Ἑλβετία καὶ ἡ Ἀμερική, παρ' ἐκάστη τῶν ὁποίων τὸ παιδευτικὸν σύστημα διεμορφώθη μὲν κατὰ τὸν ἰδιαιτέρον χαρακτῆρα τοῦ ἔθνους, τείνει ὅμως ἀπαρρηκτικῶς πρὸς ἓνα σκοπὸν, ὅστις δὲν εἶναι μόνον τὸ εἶδέναι, ἀλλὰ καὶ ἡ διαμόρφωσις τοῦ ἥθους καὶ ἡ διάπλασις τῆς καρδίας καὶ ἡ ἐξύψωσις τοῦ φρονήματος καὶ ἡ ἀσκήσις τοῦ σώματος.

Ἄλλ' ὑπάρχει παρ' ἡμῶν σύστημα ἐκπαιδεύσεως πρὸς τοιοῦτον τινὰ τείνον σκοπὸν; Ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ τίνι τρόπῳ καὶ τίσι μέσοις καὶ κατὰ πόσον ἐφαρμόζεται τοῦτο; Οὔτε τοῦ παρόντος οὐδ' ἡμῶν ἔργον ἐστὶ ν' ἀποδείξωμεν ἤδη ὅτι οὔτε σύστημα ἐκπαιδεύσεως ὑπάρχει, οὔτε τὸ ἐπέλακτον καλῶς ἐφαρμόζεται· ὡς οὔτε νὰ καταδείξωμεν τὰ αἴτια δι' ἃ ἡ ἡμιμάθεια θρασεῖα καὶ δαρνοστερῆς ἐστῆσεν ἐν μέσῳ ἡμῶν τὸν θρόνον τῆς. Ἀπλῶς καὶ

μόνον περιοριζόμεθα ἀποβλέποντες εἰς τὴν θέσιν ἡμῶν νὰ εἰπωμεν, καθ' ὅσον μάλιστα ὡς μαθηταὶ ποτε πείραμ ἐλάβομεν, ὅτι σήμερον ἐξερχόμενοι τῶν σοφῶν γυμνασίων μας οἱ πλεῖστοι οὔτε τοὺς προγόνους συγγραφεῖς ἐννοοῦμεν, οὔτε ὠφέλειαν τινὰ ἠθικὴν ἐξ αὐτοῦ συνεπαγόμεθα, οὔτε ἴσως ὀρθογραφίαν γινώσκουμεν, χωρὶς νὰ προσθέσωμεν ὅτι πάντες ἀνεξαιρέτως ἀγνοοῦμεν τὰ στοιχειωδέστερα τῆς βοτανικῆς, τῆς χημείας, τῆς ζωγραφικῆς, τῆς μουσικῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἐκείνων γνῶσεων, αἵτινες σήμερον θεωροῦνται καὶ εἰσι πράγματι τὸ ἀναπόσπαστον ἐφόδιον παντός τὰ ἐγκύκλια πεπαιδευμένου ἀνθρώπου· οὐδ' ὅτι πάντες ἐξερχόμεθα τοῦ σχολείου μαλακοὶ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖς τὰς δυνάμεις, νευροπαθεῖς, ἀνάκιδες καὶ ἀπόλεμοι, διὰ τὴν ἑλλειψίν πάσης σωματικῆς ἀσκήσεως.

Ἄλλ' ἐάν τοιαῦτα τινὰ παρ' ἡμῖν γυμνάσια, ὅποια τινὰ ἀρὰ γέ εἰσι τὰ Ἑλληνικὰ καλούμενα σχολεῖα, εἶτι δὲ μᾶλλον τὰ δημοτικὰ, ἀντὰ ὑπάρχοντα δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς τοιαῦτα; Ἡ ἐκπαίδευσις ἐν γένει καὶ ἰδιαίτατα ἡ δημοτικὴ, ὑπὲρ ἧς καὶ τὴν μεγίστην φροντίδα ὀφείλομεν νὰ καταβάλλωμεν, ὡς εἰς τὸ μέγιστον μέρος ἀποβλεπούσης, δὲν συνίσταται εἰς τὴν ἐκμάθησιν τριῶν τεσσάρων μόνον κολυβογραμμάτων καὶ τὴν ἀπλὴν γνῶσιν τῶν τεσσάρων ἀριθμητικῶν πράξεων, ἀλλ' ἀποβλέπει ἰδίως εἰς τὴν ἠθοποίησιν τῶν νέων, ἀνάπτυξιν τῶν ἠθικῶν αὐτῶν συναισθημάτων καὶ πρὸς τούτοις μετάδοσιν αὐτοῖς τῶν πολλῶν καὶ πολυτίμων ἐκείνων γνῶσεων, αἵτινες δύνανται νὰ φέρωσιν αὐτοὺς εἰς τὴν συνείδησιν τῆς ἐποχῆς ἐν ἣ ἔζωσιν, ὑποδοχῆσαι ἀμὲν τὴν εἰς τὰ διάφορα ὕλικὰ καὶ πνευματικὰ ἔργα ἐπίδοσιν αὐτῶν. Πλὴν τί γίνεται ἐν τοῖς ἡμετέροις δημοτικοῖς σχολείοις; Ἀπὸ πρῶτας μέχρι ἐσπέρας, καταρῶμενος τὴν τύχην του, ἐν μέσῳ τῶν παιδῶν περιφέρεται ὁ διδάσκαλος βραβδούχος τὸν τρόπον καὶ τὴν δευσιδιδασκαλίαν ἐμπνέων, ἀντὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀγάπης ἃς ἐκλήθη νὰ ἐμνεύσῃ καὶ διδάξῃ, καὶ ὡς μόνον σκοπὸν τοῦ ἱεροῦ ἐπαγγελματικῆς τοῦ θεωρῆναι ἐπίσημην καὶ τοὺς ἐμπειστημένους αὐτῷ παιδᾶς ν' ἀναγινώσκωσι κακῶς καὶ νὰ γράφωσιν οἰκτρῶς. Τέλος φθάνει ἡ ὥρα τῆς ἀπολύσεως καὶ ἀφηνιῶντες ῥίπτονται οἱ μαθηταὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἐκείνου διδασκάλου εἰς τὰς ὁδοὺς· οἱ εἰσῆλθον καὶ ἴσως τι μὲν μαθόντες, ὅπερ ὅμως ἐντελῶς κεχωρισμένον τῆς ἠθικῆς κακῶς θέλει χρησιμεύσει αὐτοῖς. Οὐδεμίαν πρὸς ἠθοποίησιν αὐτῶν φροντίδα καταβάλλεται· ψεύδονται, διαπλεκτίζονται, δρῶνται, κακοθηαίνουσιν. Ἡ θρησκευτικὴ διδασκαλία ἐν παρέργῳ τίθεται καὶ συνήθως γίνεται παρ' ἀνθρώπων οἵτινες στεροῦνται πάσης πίστεως Χριστιανικῆς· ἡ μουσικὴ ἐντελῶς παραμελεῖται, ἐνῷ οὐδεὶς ὑπάρχει ἀνοήτως ὅτι αὐτὴ ὑφοῖ τὴν φαντασίαν καὶ μορφοῖ τὸ θυμικόν, ἡ δὲ γυμναστικὴ ἐστὶν καθολοκληρίαν ἀγνωστος, ἐνῷ πανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου τοσοῦτον αὐτὴ στενωῖ καὶ ἀναποσπάστως συνεδέθη πρὸς τὸ παιδαγωγικὸν σύστημα, ὥστε τοῦτο οὐδὲ κἀν νὰ ἐννοηθῆ δύναται ἀνευ ἐκείνης.

Ἐν τούτοις πρὸ πολλοῦ ἔξοχος Ἀγγλος ὁ λόρδος Brongham, εἶπεν, ὅπως ἐρεσκύθη τὴν προσοχὴν τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἀρθὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ ὅτι ἀντὶ τῆς καθ' ἡμᾶς αἰῶνι δὲν θέλουσιν ἀποφασίσει περὶ τῆς τύχης τῶν ἐθνῶν τὰ πυροβόλα, ἀλλ' οἱ πολλοὶ καὶ καλοὶ δημοδιδασκάλου· ὁ δὲ Jules Simon, ὁ μετὰ τὴν πτώσιν τῆς αὐτοκρατορίας πρῶτος δημοκρατικὸς ὑπουργὸς τῆς παιδείας, πρὸ τινῶν ἐτῶν ὄντως προφητικῶς ἔγραφε, ἠρωτοῦσθαι ἔθνος εἶνε ἐκεῖνο, ὅπερ ἔχει τὰ κρείττανα σχολεῖα· ἐάν μὴ ἦναι σήμερον τοιοῦτον, ἔσται αὔριον. Ἐνῷ λοιπὸν ἀναμφισβητήτως δὲν ὑπάρχει ζήτημα ζωτικώτερον καὶ τὰ μάλιστα δέον νὰ ἐνδιαφέρῃ ἡμῖν διὰ τὴν κοινωνικὴν ἡμῶν εὐημερίαν καὶ ἠθικὴν εὐκλειαν, καὶ ἰδίως διὰ τὴν παρούσαν ἡμῶν ἠθικὴν κατάπτωσιν, τοῦ παιδαγωγικοῦ, καὶ ἐνῷ πρὸς εὐδωσιν αὐτοῦ ἔδει καὶ πόλλοις καὶ οἵ κος νὰ συμπράξωσι πάτη δυνάμει, ἵνα ἐδραιωθῆ τέλος καὶ παρ' ἡμῖν ἠθικὴ

καὶ ἐξερένησιν τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ παρ' ᾧ πλεῖστοι ὅσοι ἀρχαί τῆς παιδαγωγίας καὶ ἀνατροφῆς τῶν προπατόρων ἡμῶν μετηέχθησαν εἰς τὸν πρακτικὸν βίον, προσαρμολογεῖται καταλλήλως πρὸς τὰ ἠθικὰ καὶ ἔθιμα τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, θὰ εὐρωμεν εὖ γυμναστικὴν ἐν μὲν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις ἐκ τῶν οὐσιωδέστερων μαθημάτων, ἐν δὲ τῷ καθημερινῷ βίῳ γενικὸν ἀναπόφευκτον ἐπιτηδεῦμα. Ἐν Πρωσσίᾳ μετὰ τὴν ἐν Ἰένη καταστροφὴν, ἐν τῶν πρώτων καὶ κυριωτέρων ὀργάνων τῆς ἠθικῆς ἀναγεννήσεως καὶ ἀναρρώσεως ὑπῆρξαν καὶ διατελοῦσιν ἀκμάζοντες οἱ γυμναστικοὶ σύλλογοι· ἡ δὲ γυμναστικὴ τοσοῦτον ἠδονήμησεν καὶ εἰσεχώρησεν εἰς τὰ ἠθικὰ τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ, ὥστε καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ αὐτὸς ὁ Στρατάρχης Μόλκε τὴν ὑπεροχὴν καὶ καρτερικὴν ἀνδρείαν τῶν Γερμανῶν στρατιωτῶν ἐν τῷ Γαλλογερμανικῷ πολέμῳ ἀπέδωκεν εἰς τὰς ἀσκήσεις τοῦ σώματος καὶ τὰς γυμναστικὰς ἐξέεις. Ὅτε οἱ δυστυχεῖς Γάλλοι μετὰ πορείαν ὠρῶν τινῶν ἀποκεκμηκότες ἔβλεπον τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν προφθάνοντας μετὰ πολλῶν ἡμερῶν δρόμον εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης ἀκμαίους καὶ φαίδρους, ἠπόρουσαν μὲν αὐτοὶ καὶ ἐθαύμαζον, δὲν ἐγνωρίζον δὲ ὅτι τὴν σωματικὴν ῥώμην καὶ τὴν σκληραγωγίαν εἶχον ἀποκτήσει οἱ Γερμανοὶ ἐν τοῖς σχολείοις ἀπὸ τῶν παιδικῶν χρόνων ἐξασκούμενοι διὰ τῆς γυμναστικῆς. Ἄλλὰ κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου ὑπῆρχον ἐν Γερμανίᾳ 3,000 ἑταιρίαι γυμναστικῆς, ἀριθμοῦσαι ὑπὲρ τὰς 300,000 μελῶν, ἐνῷ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἐν Γαλλίᾳ ὑπῆρχον 20 μόνον τοιαῦται ὡς τὰ μέλη ἀνήρχοντο εἰς 2,000!

Ἡμεῖς οἱ ἀεννάως φανατικοῦντες περὶ στρατιωτικῆς ἐκπαίδευσως τοῦ ἔθνους καὶ συντάξεως τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, πρὸς ἐπιτελεσιν ἱερᾶς ἀποστολῆς, ἐν μόνον ἔχομεν ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ ἀτελεῖς δημόσιον γυμναστήριον· εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ κράτους αἱ ἀσκήσεις εἶναι ἀγνωσταί, αἱ δὲ μαθητικαὶ πορεύσαι, τὸσον κοινῶς παραδεδομένα πάνταχοῦ, παρ' ἡμῖν μ' ὅλον τὰ ἀνεξοδον αὐτῶν, παραμελοῦνται· οὐδεὶς δὲ ἴσως μεταξὺ ἡμῶν ὑπάρχει ὁ ἀσκῶν κατὰ τινὰ τρόπον μεθοδικὸν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ τὰς δυνάμεις, καὶ μετ' αὐταρκειᾶς ἀναγγέλλεται ὅτι ἡ γυμναστικὴ εἰσάγεται εἰς τὰ ἐν Ἀθῆναις γυμνάσια ὡς μάθημα ὑποχρεωτικόν. Ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τῆς ἐν τοῖς γυμνασίοις τῶν Ἀθηνῶν εἰσαγωγῆς τῆς γυμναστικῆς ἐξεθέσαμεν τ' ἀνωτέρω, ἄτινα ὑποβάλλομεν εἰς τὴν πεφωτισμένην κρίσιν τῶν ἀρμοδίων καὶ ἀπεκδεχόμεθα ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὐ μόνον τὴν κυβερνητικὴν πρόνοιαν, ἧτις ἐν τοῖς τοιοῦτοις μελέμασιν ἔρχεται συνήθως χωλαίνουσα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, ἧτις πολλὰ δύναται νὰ διαπράξῃ ἐν τῷ σταδίῳ ταύτῃ τῆς ἀγαθῆς ἐνεργείας.

Ἐμπορικὸν Δελτίον.

Πάρις 5 Ἰουλίου 1880.

Σταφίδες. Ἐπ' ἐσχάτων ἡ θέσις τοῦ εἶδους τοῦτου ἐν ταῖς ἀγοραῖς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀπέβη λίαν ἀποθαρρυντικὴ, διότι καταδείχθη ἤδη ἐκ τῶν πραγμάτων ὅτι πλεῖστοι ὅσοι ἀγοραπωληταὶ ἐγένοντο ἐν ταῖς ἐξωτερικαῖς ἀγοραῖς ἐπ' ἀγαθαῖς προσδοκίαις, αἵτινες σὺν τῷ χρόνῳ ἐματαιώθησαν. Τὰ τελευταῖα ἐξ Ἀγγλίας τηλεγραφήματα, τῆς 3 ἀρχαίου ἀναγγέλλουσι νέαν ἐκπτώσιν τιμῶν, τοῦ μὲν ἐπαρχιακοῦ ποσάματος εἰς τὰ σελ. 26/6 τοῦ δὲ τῶν Πατρῶν εἰς τὰ σελ. 29 καὶ τοῦ Κόλλου εἰς τὰ 30· ἡ δὲ ἀγορὰ σημαίνεται χαλαρωτάτη.

Καὶ αἱ ἐκ Γαλλίας περὶ σταφίδος εἰδήσεις δὲν εἶναι πλεῖστον εὐέλπιδες· ἐν ταῖς ἐκεῖσε ἀγοραῖς προσφέρεται πρὸς φρ. 52, οἱ δὲ ἀγορασταὶ ἀπληρώσωσιν, ὡς λέγεται, ἴσως μόνον φρ. 50 καὶ ἡ ἀγορὰ χαρακτηρίζεται ἀδύνατος.

Ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ παρακαταθήκη τῆς σταφίδος εἶναι κατὰ 50 0/0 σχεδὸν ἀνωτέρα τῆς περιουσίας, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, διότι ἐνῷ αὐτὴ ἤδη ἀ-

τις ἀγωγή καὶ παιδεία, περὶ τοῦ ἡμετέρου παιδαγωγικοῦ συστήματος οὐδεμίαν, μετὰ πενήκοντα-ετῆ ἐθνικὸν βίον, καταβλήθη πρόνοια. Ἐν τούτοις πρὸ πολλοῦ ἔξοχος Ἀγγλος ὁ λόρδος Brongham, εἶπεν, ὅπως ἐρεσκύθη τὴν προσοχὴν τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἀρθὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ ὅτι ἀντὶ τῆς καθ' ἡμᾶς αἰῶνι δὲν θέλουσιν ἀποφασίσει περὶ τῆς τύχης τῶν ἐθνῶν τὰ πυροβόλα, ἀλλ' οἱ πολλοὶ καὶ καλοὶ δημοδιδασκάλου· ὁ δὲ Jules Simon, ὁ μετὰ τὴν πτώσιν τῆς αὐτοκρατορίας πρῶτος δημοκρατικὸς ὑπουργὸς τῆς παιδείας, πρὸ τινῶν ἐτῶν ὄντως προφητικῶς ἔγραφε, ἠρωτοῦσθαι ἔθνος εἶνε ἐκεῖνο, ὅπερ ἔχει τὰ κρείττανα σχολεῖα· ἐάν μὴ ἦναι σήμερον τοιοῦτον, ἔσται αὔριον. Ἐνῷ λοιπὸν ἀναμφισβητήτως δὲν ὑπάρχει ζήτημα ζωτικώτερον καὶ τὰ μάλιστα δέον νὰ ἐνδιαφέρῃ ἡμῖν διὰ τὴν κοινωνικὴν ἡμῶν εὐημερίαν καὶ ἠθικὴν εὐκλειαν, καὶ ἰδίως διὰ τὴν παρούσαν ἡμῶν ἠθικὴν κατάπτωσιν, τοῦ παιδαγωγικοῦ, καὶ ἐνῷ πρὸς εὐδωσιν αὐτοῦ ἔδει καὶ πόλλοις καὶ οἵ κος νὰ συμπράξωσι πάτη δυνάμει, ἵνα ἐδραιωθῆ τέλος καὶ παρ' ἡμῖν ἠθικὴ

καὶ ἐξερένησιν τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ παρ' ᾧ πλεῖστοι ὅσοι ἀρχαί τῆς παιδαγωγίας καὶ ἀνατροφῆς τῶν προπατόρων ἡμῶν μετηέχθησαν εἰς τὸν πρακτικὸν βίον, προσαρμολογεῖται καταλλήλως πρὸς τὰ ἠθικὰ καὶ ἔθιμα τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, θὰ εὐρωμεν εὖ γυμναστικὴν ἐν μὲν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις ἐκ τῶν οὐσιωδέστερων μαθημάτων, ἐν δὲ τῷ καθημερινῷ βίῳ γενικὸν ἀναπόφευκτον ἐπιτηδεῦμα. Ἐν Πρωσσίᾳ μετὰ τὴν ἐν Ἰένη καταστροφὴν, ἐν τῶν πρώτων καὶ κυριωτέρων ὀργάνων τῆς ἠθικῆς ἀναγεννήσεως καὶ ἀναρρώσεως ὑπῆρξαν καὶ διατελοῦσιν ἀκμάζοντες οἱ γυμναστικοὶ σύλλογοι· ἡ δὲ γυμναστικὴ τοσοῦτον ἠδονήμησεν καὶ εἰσεχώρησεν εἰς τὰ ἠθικὰ τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ, ὥστε καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ αὐτὸς ὁ Στρατάρχης Μόλκε τὴν ὑπεροχὴν καὶ καρτερικὴν ἀνδρείαν τῶν Γερμανῶν στρατιωτῶν ἐν τῷ Γαλλογερμανικῷ πολέμῳ ἀπέδωκεν εἰς τὰς ἀσκήσεις τοῦ σώματος καὶ τὰς γυμναστικὰς ἐξέεις. Ὅτε οἱ δυστυχεῖς Γάλλοι μετὰ πορείαν ὠρῶν τινῶν ἀποκεκμηκότες ἔβλεπον τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν προφθάνοντας μετὰ πολλῶν ἡμερῶν δρόμον εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης ἀκμαίους καὶ φαίδρους, ἠπόρουσαν μὲν αὐτοὶ καὶ ἐθαύμαζον, δὲν ἐγνωρίζον δὲ ὅτι τὴν σωματικὴν ῥώμην καὶ τὴν σκληραγωγίαν εἶχον ἀποκτήσει οἱ Γερμανοὶ ἐν τοῖς σχολείοις ἀπὸ τῶν παιδικῶν χρόνων ἐξασκούμενοι διὰ τῆς γυμναστικῆς. Ἄλλὰ κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου ὑπῆρχον ἐν Γερμανίᾳ 3,000 ἑταιρίαι γυμναστικῆς, ἀριθμοῦσαι ὑπὲρ τὰς 300,000 μελῶν, ἐνῷ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἐν Γαλλίᾳ ὑπῆρχον 20 μόνον τοιαῦται ὡς τὰ μέλη ἀνήρχοντο εἰς 2,000!

Ἡμεῖς οἱ ἀεννάως φανατικοῦντες περὶ στρατιωτικῆς ἐκπαίδευσως τοῦ ἔθνους καὶ συντάξεως τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, πρὸς ἐπιτελεσιν ἱερᾶς ἀποστολῆς, ἐν μόνον ἔχομεν ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ ἀτελεῖς δημόσιον γυμναστήριον· εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ κράτους αἱ ἀσκήσεις εἶναι ἀγνωσταί, αἱ δὲ μαθητικαὶ πορεύσαι, τὸσον κοινῶς παραδεδομένα πάνταχοῦ, παρ' ἡμῖν μ' ὅλον τὰ ἀνεξοδον αὐτῶν, παραμελοῦνται· οὐδεὶς δὲ ἴσως μεταξὺ ἡμῶν ὑπάρχει ὁ ἀσκῶν κατὰ τινὰ τρόπον μεθοδικὸν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ τὰς δυνάμεις, καὶ μετ' αὐταρκειᾶς ἀναγγέλλεται ὅτι ἡ γυμναστικὴ εἰσάγεται εἰς τὰ ἐν Ἀθῆναις γυμνάσια ὡς μάθημα ὑποχρεωτικόν. Ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τῆς ἐν τοῖς γυμνασίοις τῶν Ἀθηνῶν εἰσαγωγῆς τῆς γυμναστικῆς ἐξεθέσαμεν τ' ἀνωτέρω, ἄτινα ὑποβάλλομεν εἰς τὴν πεφωτισμένην κρίσιν τῶν ἀρμοδίων καὶ ἀπεκδεχόμεθα ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὐ μόνον τὴν κυβερνητικὴν πρόνοιαν, ἧτις ἐν τοῖς τοιοῦτοις μελέμασιν ἔρχεται συνήθως χωλαίνουσα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, ἧτις πολλὰ δύναται νὰ διαπράξῃ ἐν τῷ σταδίῳ ταύτῃ τῆς ἀγαθῆς ἐνεργείας.

νέρχεται εις 23 χιλ. τόν. και πλέον, περίου δέν ήτα πλειοτέρα των 16 χιλ. τον. Έν Δονδίνω έκάη έπ' έσχάτων ποσόν τι σταφίδος και έν τούτου άνεπερωθήσαν όλίγον αι έλπίδες ένταύθα, άλλα τό καέν ποσόν άνερχόμενον μόνον εις 800 τόν. ούδόλως έπηρεάσε την άγοράν.

Αναγγέλλεται προσέτι ότι οι έν Γαλλία και Άγγλία κερδοσκόποι άποθαρούνται όσμηραι πλειότερον, καθόσον εις δευτερεύουσαν της Γαλλίας πόλιν (Rouen) ύπάρχουσι π. χ. 4 έκαστομ άπώλητον πρᾶγμα, τά δε πωληθέντα 1000 βαρέλια προσεφέρθησαν πρὸς φο. 50. Πραγματικός λόγος της άποθαρήσεως ταύτης είναι ή χαλάρωσις των άγορών. του οίνου έν Γαλλία, ως έκ της προσεχούς έσοδείας αύτων, ήτις προμηνύεται καλή και κατά δεύτερον λόγον αι έκ της Έλλάδος ειδήσεις περι της μελλούσης έσοδείας, ήν πληροφορίαί άξιαί πάσης πίστεις αναβιβάζουσιν, κατά πάσαν πιθανότητα, εις 240 έκαστομ. και ταύτα κατά όκτώ ήμέρας, πρωιμότερον ή τό σύνηθες.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατά τας χθονιάς τηλεγραφικάς ειδήσεις εις τον Βασιλέα ήμών έν Άγγλία άπονιμονται έξαιρετικά τιμιά. Κατόπιν μεγαλοπρεπούς συμποσίου δοθέντος έν τῷ Δημαρχείω προσηνέχθη τῷ Βασιλει Γεωργίω ένδοξο χρυσό κιβωτίου έπίσημος πολιτογράφος του ως δημότου του Δονδίνου. Διαρκούντος του συμποσίου ο λόρδος Δημαρχος προέειπεν ύπερ της εθιμείας της Έλλάδος, ο δε πρίγκηψ της Ουαλλίας έξέφρασε την έπίστασιν περί κατά τας εις της Έλλάδος εις τῶν χωρίων των μεγάλων δυνάμεων. Ο Γάλλος συνέχευε τον Γεωργιον επί τη εύτυχεί συμπτώσει της επισκέψεως αύτου, καθ' ήν ώραν και ή συνδιασκευή καλείται πρὸς έκτέλεσιν του όρου της Βερολίνεϊου συνθήκης του άφορῶντος την Έλλάδα. Οι έν τη συνδιασκέψει αντιπρόσωποι των Δυνάμεων άνταλλάξαντες τά έαυτών πληρεξούσια, συνέρχοντα εις συνεδρίαν σήμερον ή αύριον. (Σάββατον.)

Χθές ήσαντο ένταύθα οι δημόσιοι έξεάσεις των μαθητών του Γυμνασίου πρήσαν κατ' αυτάς ο κ. Νομάρχης, ο κ. Δημαρχος, όλοι οι γονείς και τίνες φιλόμουσοι.

Κατά την έσπεραν της παρελθούσης Κυριακής λεμψήθησαν κατόπιν της ένταύθα Άγγλικής έπιπέσης, με μάχαίραν εις την χείρα τον βακαταραστή υϊόν του μουσικού κ. Π. Δουνασίου, τον συνέλαβεν, τον έφριψεν εις πύλας κενού τινά τάφρον και δι' άπειλῶν έξήτει να τον βιάσῃ εις Άγγλίαν. Αί κραυγαί του παιδός έπικαλούμενοι βοήθησαν, έστέρησαν τῷ πύρι και τῷ παιδι τῆς συνδικίας και εξαίτησαν και αύτω σωθήν περιτρομος ύφαις ο δε άθλιος βασιτής άπέδρε.

Περί την μεσημβρίαν της παρελθούσης Κυριακής άναφλέχθη ξηρός χόρτος κείμενος έν σωρῷ κατά την αίμασαν και παρά τό καφενείον Βελαγάμπια. Εύτυχως παρασυχόντες οι του καταβρέγματος έργάται μετά της έκτέλες κατέσβεσαν τό πύρ και προέλαβον ίσως μ γαλειότερα φουσγήματα, τά όποια ίσως δέν θι άποφύγωμεν εις τό μέλλον, αν δέν άπαγορευθῇ τό άστοπον της έναποθίσεως ξηρού χόρτου εις μέρος τόσον άκατάλληλον.

Μετά μεσημβρίαν της παρελθούσης Κυριακής άπέδρε έκ των ένταύθα φιλικῶν της Δακρυόλεως υπόδικός τις έξελθὼν πρὸς προμήθειαν ύδατος. Ένωρίς παρετηρήθη ή άπουσία του και ή φρουρά άναζητήσασα αυτόν συντόνως, τον άνεκάλυψε κρυπτόμενον εις μικρονόν μέρος έν τῷ άγ. οίς έν μέσῳ των χαμοκλάδων.

Κατά την παρελθούσαν Κυριακήν ο Δημ. Μενούγος εισήλθε κρύφα εις οικίαν τινά, έθραυσε κινῶ ιόν τι περιέχον φορέματα κλπ. άλλ' αι κραυγαί της θυγατρὸς του οικοδομοπούου ήτις και έκκυπήθη ύπὸ του κλέπτου, δύνακάνσαν τῷς γίνοντας και ούτω ή κλοπή προσελήθη και ο κλέπτης συνέλήθη.

Την παρελθούσαν Παρασκευήν αι Γεωργίσα Καμά, Γρανάμανα, Μαρούλαινα και Άγγελική Καρά έλθουσαι εις λόγους και κατόπιν εις γείρας μετά της Παράσκευης Μανιάτου έτραυματίσαν αυτήν δια των χειρῶν κατ' έθῶς εις διάφορα του σώματος μέρη και έκ των τραυματίων ήτρυμιματίσθαι νοσεί και διατελεί κληνήρης.

Την προσεχῆ Κυριακήν 8 ισταμένου τελεείται έν Μολογγίω ή εις Άγιον Συμεῶνα μεγάλη πανήγυρις, εις ήν πολλοί φιλέσοι έκ των ήμετέρων συμπολιτών κατ' έτος μεταβαλιν.σ.ι. Κατά τό παρελθόν έτος ή πανήγυρις αύτη, δια τό πένης της πόλεως έκείνης επί τῷ θανάτῳ του μακαρίτου Έπι. Δεληγιώργη, δέν έξελέσθη, έφέτος όμως προαναγγέλλεται λαμπρά και οι φιλόθενοι κάτοικοι παρασκευάζουσι τοίς πανηγυρσάις εύμένη υποδοχήν και μετά άνέτου διαμυσῆς και διασκεδάσεων.

Την νύκτα της δευτέρας πρὸς την τρίτην ο χωρικός Γεωρ. Παπαθάνω διανυκτερεύων έν τῷ κατά την θέιν Μερκάτω οίνοπωλείον του Γρ Ζαφειροπούλου άνέβη λάθρα εις την οικίαν τούτου και άπεπειράθη να βιάσῃ εις άσέλγειαν την κοιμωμένην δηνερίαν του ιδιο-

κλήτου, άπειλῶν αυτήν δι' έγχειρίδιου και κρατῶν από της κόρης. Αί κραυγαί της κόρης, ήτις άνθισταμέ η έπληρώθη κατά την χείρα, άφύπνησαν τῷς κυρίους της ολίγινες κατατιώσαντες τον βασιτήν τον συνέλαβον και τον παρέδωκαν εις τας άρχάς.

Διδασκάλισσα, φέρουσα πτυχίον του Άρσακείου, ζητεί πορδόσεις Έλληνικῶ ή Γαλλικῶν μαθημάτων. Η Διεύθυνσις εις τό Τυπογραφείον του «Φορολογουμένου».

Κατά την τρέχουσαν εβδομάδα συνελήθησαν παρά της ένταύθα Μοιραρχίας οι έξης φυγόντικοι: Παναγ. Μασούρας κατηγορούμενος επί άποπειρά άναίρεσως, Γ. Καϊάφας επί άναίρεσει και Δ. Παππακωνσταντινόπουλος επί ζωοκλοπῆ εις 8 μηνῶν φυλάκισιν καταδικασμένος, όστις ήτο τό φόβητρον του χωρίου Καστριτζίου, και κατά του όποιου πλείστα όσα παράπονα έκ μέρος των χωρικών ειχον έγερθη. — Προσήλθον δε συνεπέια άσστηροτάτης καταδιώξεως οι Άθανάσιος Κεπενός επί άναίρεσει κατηγορούμενος, Κωνστ. Χρηστόπουλος και Γεώργ. Καπερώνης έπίσης επί άναίρεσει κατηγορούμενοι. Τά εύάρεστα αυτά άποτελέσματα γνωστοποιούντες προστίθεμεν ότι, και τοι τελευταίως περιωρισθη ή δύναμις της Χωροφυλακής και άνελαβεν αυτή μεταξυ των άλλων πολυασχόλων κ' επιπόνων ύπηρεσιῶν της και την φουράσιν του τε Ταμείου και Τραπέζης, μ' όλα ταύτα δέν παύει εργαζομένη δραστηρίως εις την έξόντωσιν των πρὸς κοινόν σκάνδαλον της κοινῶν περιφερομένων άφρόδως φυγοδίκων.

Έν Πάτραις τῆ 28 Μαΐου 1880,

Πρὸς τον κ. Δημαρχον Πατρῶν, ως Πρόεδρον του Άδελφάτου του ένταύθα Δημοτικῶ Βρεφοκομείου εις Πάτρας.

Κύριε Δημαρχε!

Έν τῆ χθές έκδοθείση εφημερίδι «Φανός» άνέγνων μετ' άπορίας διάφορον, δι' ού έπιστάται ή προσοχή του κ. Νομάρχου επί τινος άτόπου συμβαινόντος δῆθεν πὸς ήμερών έν τῷ ήμετέρῳ Βρεφοκομείῳ, όπερ έν τούτοις δέν κατονομάζεται.

Έπειδή ού μόνον διατελώ μέλος του Άδελφάτου του έν λόγω φιλανθρωπικῶ οίκου, άλλα και κατ' αυτάς, άπουδίζοντος του διευθύνοντος αυτό Ιατρού, άνελαβὼν και διεξαγῶ την διεύθυνσιν του, εις δύσκολον μ' έμβάλλει θέσιν ή καταγγελία άτόπου, όπερ δέν γνωρίζω, και όπερ ίσως δια τό άόριστον της φράσεως, δύναται ν' άποδοθῇ εις έμε, πρὸς βλάβην της ύπολήψεώς μου και δυσφημίαν του φιλανθρωπικῶ καταστήματος, ύπερ ού πᾶς χριστός πολίτης ένδιφερέται.

Προκαλῶ όθεν, κ. Δημαρχε, αυστηράν την Ύμετέραν έρευναν επί του καταγγελλομένου άτόπου και Σας παρακαλῶ όπως εύαρεστούμενοι μοι διαβιβάσῃτε τό αποτέλεσμα της έρεύνης σας ταύτης, δια να γνωρίσω και έγώ τό άστοπον τούτο, έν ή περιπτώσει ύπάρχει τοιούτον, και επιδιώξω την άρσιν του, έν άπουσία δε τοιούτου καταδειχθῇ και ή καταγγελία αυτη άξιοκαταφρόνητος συκοφαντία.

Δέξασθε κ. Δημαρχε τά βαθέα σέβη μου.

Τό μέλος και προσωρινῶς Διευθύνων

Π. ΑΝΟΙΝΟΣ.

Άριθ. 2,185.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

Πρὸς τον Κον Πέτρον Άνοιον

μέλος του άδελφάτου του Δημοτικῶ Βρεφοκομείου

Άμα περιήλθον εις χείρας μας τό από 28 τρέχοντος μηνός έγγραφόν σας, άμέσως επέλθρημεν της δεούσης έρεύνης, περι των έν τῆ εφημερίδι «Φανός» γραφέντων, ότι δῆθεν έν τῷ φιλανθρωπικῶ Οίκήματι του ένταύθα Βρεφοκομείου, άστοπόν τι συμβαίνει πρὸ ήμερῶν, άλλ' ως έβεβαίωθαμεν, ούδέν άστοπον έλαβον ή λαμβάνει χώραν,

άλλ' ούτε και ο Κοσ Νομάρχης, μεθ' ού προφορικῶς συνεννοήθημεν, έχει γνώσιν τινά περι τούτου, έπομένως τά έν τῷ «Φανῷ» γραφέντα είσιν ψευδή και άνυπόστατα έν τούτοις δραστήμενοι της εύκαιρίας, έκφράζομεν Ύμιν την άκράν εύχαριστήσιν μας, και ως Δημαρχος και ως Πρόεδρος του άδελφάτου του Βρεφοκομείου, δια τε τον άκάματον ζήλον Σας και τῷς άπύτους κόπους ούς κατεβάλατε, και δια τῶς ύπερ του φιλανθρωπικῶ τούτου οίκου γενναίας συνδρομάς Σας, περι ὧν έν πλήρει γνώσει διατελοῦμεν.

Δέξασθε την διαβεβαίωσιν της πρὸς Ύμας έξαιρέτου ύπολήψεών μας.

Ο Δημαρχος

(Τ. Σ.) Θ. ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ.

ΛΟΓΟΣ

έκφωνηθείς τῆ 24 Μαΐου ε. ε. έν τῷ Ιερῷ Ναῷ της Άλεξιοτίστῆς εις τον νεκρόν του Ιωάννου Μελετοπούλου ύπὸ του Αιδεσιμωτάτου Γεωργίου Σιγαλαῦ Σακελλαρίου και Αρχιεπισκοπικῶ Επισκόπου.

Άγαθῆς ζωῆς αριθμός ήμερῶν και άγαθὸν όνομα εις τον αιώνα μένει. (Σειράχ.)

Δινηκεῆς και άδιάλειπτος πορεία ύπάρχει ά πρόκαιρος ούτος του ανθρώπου βίος.

(Παραλείπεται τό κείμενον.)

Και ο προκειμένος νεκρός Ιωάν. Μελετόπουλος ήτο εις των ένδόξων άθλητῶν του μεγάλου ύπερ της Έλληνικής ανεξαρτησίας άγῶνος. οι άδρες ούτοι, άπόστολοι και συντελεσταί των βουλήν του Θεου γενόμενοι, και τῶν άποστολῶν αυτών πιστῶς και άξίως εκπληρώσαντες, όσμηραί έκλείπουσιν ο εις κατόπιν του άλλου, όσμηραί καταλείπουσιν την περι της τοσούτου έμόχθησαν έπίγειον πατρίδα μεταβαίνοντες εις την αιώνιον πατρίδα, την άνω Ιερουσαλήμ.

Άλλεπάλληλοι λέγω άπέρχονται οι ένδοξοι άνδρες πλήρεις ήμερῶν δόξῃ και τιμῆ έστεφανωμένοι. Άλλεπάλληλοι καταπιπτουσιν οι μεγαλοπρεπέις και άδαμάντινοι ούτοι πύργοι της πατρίδος.

Άλλεπάλληλοι θύουσιν έκ του Έλληνικῶ στερεώματος οι λαμπροί έκείνοι ήλιοι, οι έν τῷ νύκτος της δουλείας διασκεδάσαντες. Άλλεπάλληλοι καταβαίνουσιν εις τον τάφον οι μεγαλοουργοί και μεγαλοπράγμονες πατέρες ήμών έκείνοι, οι όποιοι, έν πνέοντες, εις έν βλέποντες, μίαν μονολόγιστον φροντίδα, την φροντίδα της έλευθερίας και της εύδαιμονίας της πατρίδος έχοντες, ακύβαλα ήγούντο πάντα τ' άλλα.

Γνωστόν πᾶσιν ύμιν είναι ότι, ο άδελφός του προκειμένου νεκρού Ύποστράτηγος και Ύπουργός Δημήτριος Μελετόπουλος έλαβεν ένεργόν μέρος εις τον ίερόν άγῶνα. Καθ' όλον δε τό διάστημα του ίεροῦ άγῶνος είχε συμβουλεύς πλην του πατρός του Άγγέλου, όστις τῷ παρέδωκεν όλην την περιουσίαν του, ένα θυσίαση ύπερ της πατρίδος, και τῷς δύο άδελφούς του. Και τον μόν προσβύτηρον Χριστόδουλον μετεχειρίζετο εις άποστολάς πρὸς προμήθειαν πολεμοφόδιων και άλλων, ο δε νεώτερος Ιωάννης, προκειμένος νεκρός, διετέλεσε παρ' αυτῷ καθ' όλον τό διάστημα του άγῶνος, μετασχών των διαφόρων μαχῶν και ήξιώθη του βαθμοῦ του χελιάρχου. Άλλά μετά την αυτονομίαν ούτε έλαβεν, ούτε έξήτηθεν άμοιβήν τινά, άλλ' έμενεν έν τῆ πόλει ταύτη ιδιωτεύων, τιμῶμενος και αγαπώμενος ύπὸ των συμπολιτῶν του, ως μόνην άμοιβήν των άγῶνων του φέρων τό παράσημον του άγῶνος και τό του Σωτήρος. Καθ' όλον δε τό διάστημα του άγῶνος ο προκειμένος νεκρός ήγαπάτο διαφερόντως δια την αλληλεγγύην του, δια τά γενναία κινήμα-

τά του και τὸν πατριωτικὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιστρατήγου τῶν Πελοποννησιακῶν ὄπλων, τοῦ περιπύστου Θεοδώρου Κολοκοτρώνη. Ἀπέρχεται λοιπὸν και οὗτος πρὸς τὸν πλάστην αὐτοῦ, ἵνα ἀπολάβῃ τὸν μισθὸν τῶν καμάτων του καὶ καταταχθῇ ἐν τῷ ἀστερισμῷ ἐκείνῳ τῶν συναγωνιστῶν αὐτοῦ καὶ προμάχων τῆς Πατρίδος.

Ἀποχωριζόμενος ἀφ' ἡμῶν καταλείπει εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τοὺς συμπολίτας ἰσχυρὰν τὴν μνήμην καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀρετῶν του. Οὐδένα ποτὲ τῶν συμπολιτῶν του ἐλύπησε διὰ τῆς διαγωγῆς του. Πολλοὺς εὐηργέτησε, χωρὶς οὐδένα ν' ἀδικήσῃ. Θνησκὼν καταλείπει ἐνάρετον συζυγόν. Καὶ ἐν τῇ ζωῇ καὶ ἐν τῷ θανάτῳ παρέστησεν ἡμῖν ἐναργῆ ἀπόδειξιν, βεβαίαν μαρτυρίαν, ὑπὲρ τῆς ἀλθρείας τῆς ἱερᾶς ῥήσεως Ἀγαθῆς ζωῆς ἀριμῶν ἡμερῶν καὶ ἀγαθὸν ὄνομα εἰς τὸν αἰῶνα μένει.

Ὁ προκείμενος νεκρὸς Ἰωάννης Μελετοπούλος γεννηθεὶς ἐν Αἰγίῳ τὸ ἔτος 1795 ἐκ γονέων διασήμων τῆς πόλεως ἐκείνης καὶ ἐπὶ συναίσει, ἀρετῇ καὶ εὐσεβείᾳ διαπροσπόντων, ἐποτίσθη νηπιόθεν μὲ τὸ ἄδολον γάλα τῆς εὐσεβείας, ἀνετράφη ἐν παιδείᾳ καὶ νοθεσίᾳ Κυρίου, ἐξεπαιδεύθη ἱκανῶς τὴν τότε ἐφικτὴν παιδείαν καὶ ἔλαβεν ἐλευθερίαν ἀνατροπῆν. Ἦλθε τρίς εἰς γάμον καὶ ἐκ τῶν δύο πρώτων γάμων ἀπέκτησε πολλὰ τέκνα, τὰ ὁποῖα κρῖμασιν οἷς οἶδε Κύριος ἀπέθανον. Διεκρίνετο ἐπὶ εὐσεβείᾳ, φιλανθρωπίᾳ καὶ ἀπλότῃ τῶν ἡθῶν, καὶ πάντοτε ὡς ἀληθῆς καὶ εὐσεβῆς χριστιανὸς ἐξετέλει τὰ θρησκευτικὰ αὐτοῦ καθήκοντα, ἀξιώθει δὲ ἐπὶ τέλους καὶ τοῦ ἀρραβῶνος τῆς αἰωνίου ζωῆς. τῆς τῶν ἀγαθῶν μυστηρίων μεταλήψεως, παρέδωκε τὴν ψυχὴν του εἰς χεῖρας τοῦ ζωοδότου Χριστοῦ, πιστεύων καὶ ἐλπίζων ἀδιστακτικῶς ὅτι μεταβαίνει εἰς ζωὴν ἀτελεύτητον καὶ ἀθάνατον.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

ἐκφωνηθεὶς τὴν 24 Μαΐου 1880 εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ

Χιλιάρχου τῆς Φάλαγγος, καὶ φέροντος τοὺς σταυροὺς τοῦ ἀγῶνος, τοῦ συντάγματος καὶ τοῦ Σωτῆρος

ὁ π ὁ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΥ.

Βλαβερὸν ἴσως ἦθελεν εἶσθαι νὰ σιωπῶνται αἱ ἀρεταὶ τῶν τιμῶν ἀνδρῶν, ὅταν ὁ θάνατος θέσῃ ἐπ' αὐτῶν τὴν ψυχράν του χεῖρα, καὶ λίαν ἀποθαρρυντικὸν διὰ τοὺς ἐπιζῶντας.

Εἶθεσταὶ ἐπιτετηδευμένοι καὶ ἐγκωμιστικὸι λόγοι ν' ἀπαγγέλλωνται πρὸ τῶν ὠχρῶν πτωμάτων ἀνδρῶν ἐπισήμων ἐν ξίφει ἢ γραφίδι ἢ ἐνεργητικὸν μέρος ἐν τῇ πολιτείᾳ λαβόντων· ἀλλ' εἴθισται καὶ πρέπει νὰ ἐθίζηται καὶ εἶναι χρέος ἀπαραίτητον ν' ἀπευθύνηται ἐν πανύστατον χαίρει πρὸς ἀνδρας ἐναρέτους καὶ τιμίους, πρὸς πολίτας δικαίους καὶ τῇ πατρίδι ὠφελίμους· εἶναι χρέος ν' ἀναλάβῃ διὰ τίνος εὐγνώμονος στόματος ἡ ἀρετὴ τῶν θανόντων, ὅπως καὶ οἱ ζῶντες ἔχωσι τὴν παρήγορον ἰδέαν ὅτι, ἐὰν ζήσωσι τιμίως καὶ ἐν ἀρετῇ τελειώσῃ ὁ βίος των, θὰ εὐρεθῇ μία, ἔστω καὶ ἀσθενής, ὡς ἡ ἐμὰ, φωνή, ἵνα ἀπευθύνῃ αὐτοῖς ἐν πανύστατον χαίρει καὶ νὰ οἰκοδομήσῃ αὐτοῖς ἕνα τάφον, τάφον οὐχὶ λίθινον, ὃν ὁ χρόνος δύναται νὰ καταστρέψῃ, ἀλλὰ τάφον ἐντὸς τῶν καρδιῶν τῶν μεταγενεστέρων, τὸν ὁποῖον οὐδεμία δύναμις θὰ δύναται νὰ ἐξαφανίσῃ, ἐν ὅσῳ ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι τιμῶντες τὴν ἀρετὴν καὶ χρηστότητα.

Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἔκρινα πρέπον καὶ τοῦ προκειμένου νεκροῦ τὸ παρελθὸν νὰ μὴ ἀφίσω ἀνεκτύλικτον νὰ ταφῇ μετὰ τοῦ σώματος του, οὐδ' ἡ μνήμη του ν' ἀποθάνῃ μετ' αὐτοῦ. Ἡ μνήμη ἀνδρῶν τιμιῶν, ἐναρέτων, δικαίων, ὠφελίμων τῇ πατρίδι καὶ πρὸ πάντων ἀνδρῶν χρυσάντων αἷμα ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεώς της, ἀνδρῶν τοιούτων ὅσοις ὁ πρῶτος κείμενος νεκρὸς, ΙΩΑΝΝΗΣ

ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, δὲν εἶναι πρέπον, δὲν εἶναι δίκαιον, οὐδ' ἐθαρρυντικὸν διὰ τοὺς ἐπιζῶντας καὶ πέρηξ τοῦ φερέτρου του σκυθρωπῶς πρὸς αὐτὸν ἀτενίζοντας, νὰ συνθάπτηται μετ' αὐτῶν καὶ ἡ λήθη νὰ τὴν καλύπτῃ διὰ τῶν μελανῶν πετρύγων της.

Ὁ ἐν ἀρετῇ καὶ βιώσας καὶ ἀποθανὼν ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, ἐγεννήθη τὸ 1805 ἐν Αἰγίῳ, υἱὸς ἀνδρὸς ἐπιφανοῦς καὶ ἐνεργῶν μέρος ἐν τῇ ἐπαναστάσει λαβόντος καὶ διαπρέψαντος ἐν αὐτῇ, ἔλαβε καὶ αὐτὸς μέρος κατὰ τὴν φοικώδη ἐκείνην πάλιν τῆς Εὐρώπης πρὸς τὴν Ἀσίαν, ἥτις δὲν ἦτο πάλιν γεννηθεῖσα ἐκ τοῦ καιροῦ καὶ τῶν περιστάσεων, ἀλλ' εἶναι πάλιν ἔχουσα ἱστορίαν παλαιάν, πάλιν κατ' ἡν ἡ Εὐρώπη πολεμῆ πρὸς τὴν Ἀσίαν ἀπὸ τῆς μυθολογικῆς ἐποχῆς καὶ ἥτις ἀπειραριθμοὺς ὄψεις καὶ φάσεις ἔλαβεν, παράστασις ἥτις εἶχεν ὡς πρωταγωνιστοῦντα πρόσωπα, Ἀγαμέμνονας καὶ Ὀδυσσεῖς, Μιλτιάδης καὶ Θεμιστοκλεῖς, Ἀριστείδης Ξενοφώντας, Κίμωνας, Ἀγησιλάους, Ἀλεξάνδρους, Ἡρακλείτους, Κωνσταντίνους, Κολοκοτρώνας καὶ Κανάρας.

Τοιαύτη εἶναι ἡ πάλιν, μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀσίας προαιώνιος οἴσα καὶ διὰ μυριάδων πτωμάτων ἐκάστοτε ἐπισφραγισθεῖσα, εἰς ἣν ἔλαβε μέρος καὶ ὁ παρ' ἡμῶν κηδευόμενος νεκρὸς.

Μὴ θέλων νὰ ἐνδιατριψῶ εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ βίου του, ἄτινα μετ' εὐγλωττίας ἐξέθεσεν ὁ πρὸ ἐμοῦ λαλήσας σεβαστὸς ἱερεὺς, ἀρκοῦμαι ν' ἀναφέρω ὅτι καὶ εἰς τὴν παραχώρησιν συντάγματος παρὰ τοῦ Ὁθωνος ἐνήργησε καὶ διὰ τοῦτο τὸν συνοδεύει καὶ τὸ τοῦ συντάγματος παράσημον.

Ἦδη πρὸ ἐτῶν ἔζη ὁ ἐνάρετος οὗτος ἀνὴρ ἰδιωτεύων καὶ ἐπιμελούμενος τῶν κτημάτων του, μετὰ τῆς ἀγαπητῆς αὐτῷ συζύγου του, οὐδένα βλέπων ἀλλὰ μᾶλλον ὠφελῶν καὶ ἐλεῶν τοὺς προσπίπτοντας εἰς τὸ ἔλεός του.

Τοιοῦτος ἦν ἐν ὀλίγοις ὁ πρὸ ἡμῶν νεκρὸς. Καλὸς ἀνὴρ κατ' ὄλον τὸν βίον του, καλῶς καὶ ἐτελεύτησε.

Δὲν εὐρέθη μία φωνὴ νὰ τὸν καταρθῇ ὅτι ἠδικήσῃ, ὅτι ἀφῆρεσεν τὸν ἀρτὸν τῆς χήρας, τοῦ πτωχοῦ τοῦ ὄρφανου· φωνὴ δὲν εὐρέθη νὰ τὸν ἀναθεματίσῃ· ὅχι· ἀπέθανεν ἡσυχος καὶ μὲ συνειδησιν ἀνεπαυμένῃ, εὐλογούμενος καὶ εὐφημούμενος· ἐν θεῖᾳ γαλήνῃ καὶ μειδίῳ παρέδωκε τὸ πνεῦμα πρὸς τὸν Ὑψίστον, ἐν τῇ ἐπιθανατιῷ κλίνῃ του, κλαυόμενος ὑπὸ τῆς ἀπαρηγορήτου ἐπὶ τῷ θανάτῳ του ἀγαθῆς καὶ ἀγαπητῆς του συντρόφου καὶ πιστῆς συζύγου.

Ἀλλὰ τὴν γαλήνην Σου ταύτην, σεβάσμιε γέρον, δὲν διατάραξεν εἰς θλιβερὸς διαλογισμὸς κατὰ τὴν ὑπερτάτην στιγμὴν κατ' ἣν παρέδιδες τὸ πνεῦμα; Ὅτε τὸ βλέμμα Σου ἐβυθίζετο ἐν τῷ ἀγαθῷ τοῦ ἀπειροῦ, δὲν ἔρριψες ἐν τελευταίῳ βλέμμα ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος μας, καὶ ἐν δάκρυ κρύφιον, θερμὸν καὶ πιερὸν δὲν ἔρρευσεν ἐκ τῶν σβενουμένων ὀφθαλμῶν Σου;

Ναὶ! ἐν δάκρυ διὰ τὴν δυστυχῆ ταύτην χώραν δὲν ἔπεσεν κρυφίως ἐπὶ τοῦ νεκρικοῦ προσκεφαλαίου Σου, ὅτε ἐσθύνετο ἡ πνοή Σου!

Σὺ, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθης καὶ ἔζησας κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην κατ' ἣν εἰς ὅλα τὰ χεῖλη τοῦ Ἑλληνισμοῦ μία λέξις ἐψύθηζετο: ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ! εἰς πόθος ἐνεκλείετο εἰς τῶν ἑλληνοπαίδων ὄλων τὰς καρδίας: Καταστροφή καὶ ἐξαφανισμὸς τῶν Τούρκων. Σὺ ὅστις ἐγνώρισας τὴν γενεάν ἐκείνην τῶν γιγάντων καὶ ἡρώων, πόσον θὰ ἐμαραίνεσο βλέπων ἡμᾶς τοὺς νάνους καὶ ἀναξίους αὐτῶν υἱοὺς καταστρέφοντας, ὅπερ ἔπρεπε νὰ ἀποπερατώσωμεν, ἡμιτελὲς ἔργον των!!

Ἡ ψυχὴ Σου ἤδη ἐβυθίσθη εἰς τὸ ἀπειρον πορευομένη εἰς τὴν αἰωνιότητα. Ἐκεῖ εἰς τοὺς οὐρανοὺς, εἰς τὴν σελήνην, εἰς τὸν γαλαξίαν, εἰς τὸν ἀχανῆ τῆς ἰδανικότητος κόσμον, εἶθα ἡ γαλήνη εἶναι πάντοτενῃ, ὅταν συναντήσῃ τὰς ψυχὰς τῶν ἡρώων ἐκείνων καὶ παλαιῶν Σου συντρόφων καὶ φίλων, ὅταν σ' ἐρωτήσωσι περὶ τῆς Ἑλλάδος των, μὴ τοὺς λυπήσῃς, ὃ ἅγια ψυχῇ, μὴ ταράξῃς τὴν θεῖαν γαλήνην των διαγόμενος τὰ αἴσχη μας.

Ναὶ μὴ τοῖς εἴπῃς τὸ ἔδοξον· παρὸν μας, μὴ τοῖς εἴπῃς τὴν πρὸς τὰ ἰσώτερα ἀναισθησίαν μας καὶ τὴν πρὸς τὰ ὑψηλότερα καὶ θεϊότερα προδοσίαν μας. Μὴ τοῖς εἴπῃς ὅτι ὅπου πρότερον ὑπῆρχον Ἑλληνες καταστροφεῖς τῶν Τούρκων, σήμερον ὑπάρχουσιν Ἑλληνες καταστροφεῖς τῆς Ἑλλάδος. Πρόσεξε ὅμως πρὸ πάντων μὴ τοῖς εἴπῃς πῶς διοικεῖται ἡ Ἑλλὰς καὶ πῶς κατήντησε, περιερχομένη τὰς αὐλας τῶν δεσποτῶν καὶ τυράννων ἵνα ἐπαίτηση τεμάχιον γῆς βαφὴν μὲ τὸ αἷμα ἐκείνων, διότι τότε αὐτοῖ, ἄνδρες γενναῖοι, πολεμικοὶ καὶ ἐλεύθεροι, ἐλευθέρως βιώσαντες καὶ ἐλευθέρως ἀποθανόντες, θὰ σκιρτήσωσιν ἐκ τῆς λύπης καὶ θὰ φεῖξωσιν ἐπὶ τῇ ἀθλιότητί μας· εἶναι δὲ ψυχαὶ τόσων μεγάλαι, τόσον ἀπειροὶ, ὥστε ἐὰν αὐταὶ σκιρτήσωσιν, ἐὰν φεῖξωσι, θὰ σκιρτήσῃ, θὰ φεῖξῃ ἡ οἰκουμένη σύμπασα.

Ἀλλ' αἰετὸς ἦδη νὰ παύσω· ἴσως σπεύδεις νὰ λάβῃς τὸν ψυχρὸν ἐναγκαλισμὸν τῆς κοινῆς μητρὸς γῆς, ἥτις ἐν τῷ βῆθει τῶν σπλάγγων της θέλει Σοῦ ἀποκλύσει τὸ μυστήριον τῆς Ἀθανασίας, ἀφοῦ οὕτως ἔδοξε τῷ Ὑψίστῳ, ὥστε ὁ θάνατος νὰ ἐγκλείῃ τὴν Ἀθανασίαν καὶ τὸ μνήμα νὰ χρησιμεύῃ ὡς θύρα δι' ἧς μεταβαίνουσιν αἱ ψυχὰ ἀπὸ τῆς ὕλης εἰς τὸ αἶθρον.

Ἔπαγε καὶ μὴ σὲ τρομάξῃ ὁ ἀπαίσιος τοῦ μνήματος ἐναγκαλισμὸς, μηδὲ σὲ λυπήσῃ ἡ ἰδέα ὅτι τὰ πάντα λήγουσιν ἐν τῷ τάφῳ, ὅτι πάντα τοῦ βίου τ' ἀγαθὰ φθάσαντα πρὸ τῆς πενήμιου ὄψεως τοῦ ζωεροῦ τάφου, σταματῶσι πρὸ τοῦ ἀπαίσιου σκοτούς του, καὶ τρέμοντα καὶ ὠχρῶντα ἀποχωροῦσιν ἐγκαταλείποντα τὸν ὀνητὸν κατὰ τὴν ἀπαίσιον ταύτην στιγμὴν.

Ἀπευθύνων ἤδη εἰς τὸν κηδευόμενον νεκρὸν τὸ πανύστατον χαίρει, δὲν δύναμαι νὰ μὴ μνημονεύσω ὅτι ἐκτός τοῦ παρασῆμου ὅπερ ἔλαβε διὰ τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος ἀγῶνας του, ἡ πολιτεία τὸν ἐτίμησε καὶ διὰ τὴν χρηστότητα του καὶ τιμιότητα του, ἀπονεύμασα αὐτῷ τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ὃ σεβάσμιε γέρον, τὰ παράσημα δίδονται καὶ εἰς ἀνθρώπους ἀναξίους καὶ οὐδεμίαν χρηστότητα ἔχοντας ἐπ' αὐτῶν, οὐδεμίαν τῇ πατρίδι παρασχόντας ὠφέλειαν καὶ ἀκόμη καὶ εἰς καταστροφεῖς τοῦ ἔθνους καὶ ἰδιοτελεῖς, διὰ τοῦτο νομίζω ὅτι ἐντιμώτερον παράσημον, ὑψηλότερα τιμὴ εἶναι διὰ Σὲ, στέφανος ἀληθῆς καὶ ἔδοξος ὃν αὐδ' ἄπας ἀμαυρώσῃ χρόνος· τὸ ὅτι οἱ περὶ τὸ φερέτρου Σου ἄπαντες θέλουσι μετ' ἐμοῦ ἀνακράξῃ:

«Ἦτο χριστὸς, ἐνάρετος, δίκαιος καὶ φιλόπατρις ἀνὴρ. Αἰωνία ἔστω ἡ μνήμη αὐτοῦ.»

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ.

(Assicurazione Generale)

Ἰδρυθεῖσα ἐν Τεργέστῃ τὸ 1831 ἔτος.

Ἡ πρὸ πολλοῦ πασίγνωστος εἰς τὸν ἐμπορικὸν κόσμον αὕτη ἐταιρία προτιθεμένη τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἐργασιῶν της καὶ ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, ἰδρυσεν ὑποκατάστημα αὐτῆς ἐν Πάτραις διευθυνόμενον παρὰ τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διαμένοντος πράκτορος τῆς Αὐστρο-Ὀγγρικής ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας Δούδ, καὶ δέχεται ἤδη ἀσφαλείας κατὰ θαλασσίων κινδύνων, ἐπὶ φορτίων, προϊόντων, ἐμπορευμάτων κ.λ.π. δι' ἀτμοπλοίων, πλοίων, καὶ πλοισρίων μεταφορᾶς.

Πληροφορίαι δίδονται παρὰ τοῦ ἐν Πάτραις ὑποκαταστήματος τῆς ἐταιρίας, παρ' ᾧ ἐνεργοῦνται καὶ αἱ ἀσφαλείαι.

Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τῆς ἐταιρίας ἱκανοποιεῖται παρ' αὐτῆς μετ' ἀκριβείας καὶ προθύμως.

Α. ΒΡΑΤΣΑΦΟΛΛΗΣ πράκτωρ.